

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 21Cb/133/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8124210806
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 12. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Kanderka
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2025:8124210806.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudcom JUDr. Jaroslavom Kanderkom v právnej veci žalobcu: ELUMA Trans, s.r.o., so sídlom Volgogradská 13, 080 01 Prešov, IČO: 36 466 115, zastúpeného JUDr. Petrom Troščákom, advokátom, Hlavná 50, 080 01 Prešov, IČO: 50 003 500, proti žalovanému: Ján Šmilňak ml., miesto podnikania Ťačevská 604/9, 085 01 Bardejov, IČO: 41 231 805, zastúpenému JUDr. Ivanom Savčákom, advokátom, Partizánska 45, 085 01 Bardejov, IČO: 42 230 080, o zaplatenie sumy 33.193,92 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalobu z a m i e t a .

II. Priznáva žalovanému voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, pričom ukladá žalobcovi povinnosť zaplatiť ich náhradu žalovanému s tým, že o výške tejto náhrady rozhodne podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Žalobca žalobou zo dňa 18.12.2024, ktorá bola tunajšiemu súdu doručená elektronicky dňa 19.12.2024, žiadal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu 33.193,92 eura a 11,40 % ročný úrok z omeškania zo sumy 33.193,92 eura od 21.10.2024 do zaplatenia, ako aj nahradiť trovy konania, titulom zmluvnej pokuty.

2. Žalobca svoj žalobný návrh odôvodnil tak, že žalobca je podnikateľský subjekt, ktorý v zmysle predloženého výpisu z obchodného registra podniká, okrem iného, aj v oblasti zasielateľstva. Žalovaný je podnikateľský subjekt v zmysle priloženého výpisu zo živnostenského registra. Na základe Zmluvy o poskytovaní služieb zo dňa 30. 11. 2005, uzatvorenej medzi žalobcom (ako objednávateľom) a žalovaným (ako poskytovateľom) sa žalovaný v zmysle čl. I. bod. 1. zmluvy zaviazal na obstaranie, resp. vypracovanie nevyhnutných podkladov pre zabezpečenie predmetu činnosti objednávateľa, t. j. hlavne vykonávanie konkrétnych úkonov pri objednávaní a zabezpečovaní sprostredkovania dopravy, zasielateľských služieb a iné nevyhnutné činnosti. Predmetná zmluva bola v zmysle čl. IV. bod 4.2. tejto zmluvy uzatvorená odo dňa 1. 12. 2005 na dobu neurčitú. V zmysle čl. IV. bod 4.3. tejto zmluvy sa žalovaný zaviazal, že po dobu platnosti tejto zmluvy a aj po dobu troch rokov od jej skončenia, nebude vykonávať vo vlastnom mene, ani ako štatutár, spoločník, či zamestnanec, pre tretie osoby, túto činnosť: zasielateľstvo, medzinárodnú a vnútroštátnu prepravu, sprostredkovanie dopravy, špedíciu. Súčasťou čl. IV. bod 4.3. tejto zmluvy je aj dohoda o zmluvnej pokute v sume 1.000.000 Sk, t. j. 33.193,92 eura, pre prípad porušenia zákazu výkonu konkurenčnej činnosti. Žalobca v mesiaci september 2024 zistil, že žalovaný porušil čl. IV. bod 4.3. predmetnej zmluvy, pretože z obchodného registra vyplynulo, že žalovaný ako fyzická osoba dňa 19. 7. 2024 založil spoločnosť APIS TRANS s.r.o., IČO: 56 399 804, so sídlom v Bardejove, Ťačevská 604/9, v ktorej pôsobí ako jediný spoločník a konateľ, pričom cez túto spoločnosť podniká okrem iného aj v oblasti zasielateľstva. S poukazom na vyššie uvedené okolnosti je

zrejme, že žalovaný porušil zákaz výkonu konkurenčnej činnosti, ktorú v oblasti zasielateľstva vykonáva prostredníctvom spoločnosti APIS TRANS s.r.o., IČO: 56 399 804, so sídlom v Bardejove, Ťačevská 604/9, odo dňa 19. 7. 2024 až doteraz. Po takomto zistení žalobca zaslal žalovanému predžalobnú výzvu zo dňa 30. 9. 2024, v ktorej ho upozornil na porušenie zákazu výkonu konkurenčnej činnosti s poukazom na čl. IV. bod 4.3. predmetnej zmluvy, uplatnil si nárok na zmluvnú pokutu a vyzval ho na úhradu dohodnutej zmluvnej pokuty v sume 33.193,92 eura. Žalovaný na predžalobnú výzvu odpovedal listom zo dňa 21. 10. 2024 tak, že zmluvnú pokutu neuhradí a že konkurenčnú doložku považuje za neplatnú. Je evidentné, že žalovaný sa vyhýba plneniu svojho záväzku, ktorý na seba zmluvne a dobrovoľne prevzal, pretože odmieta uhradiť zmluvnú pokutu, ktorá bola dohodnutá pre prípad porušenia zákazu výkonu konkurenčnej činnosti. Pritom žalovaný ani len nepopiera, že by nedošlo k porušeniu zákazu výkonu konkurenčnej činnosti v zmysle čl. IV. bod 4.3. predmetnej zmluvy. S poukazom na konanie žalovaného, ktorý sa vyhýba plneniu povinností, ktoré na seba dobrovoľne prevzal, pričom žalobcovi odmieta uhradiť zmluvnú pokutu a tým splniť svoj zmluvný záväzok, neostáva žalobcovi iná možnosť, ako podať túto žalobu a iniciovať sporové konanie.

3. Právny zástupca žalovaného vo vyjadrení zo dňa 3.4.2025 k žalobe žalobcu, okrem iného uviedol, že žalovaný v celom rozsahu odmieta nárok žalobcu, a to tak z hľadiska skutkového, ako aj právneho. Žaloba je postavená na neplatnom a neprijateľnom dojednaní tzv. konkurenčnej doložky a žalovaný považuje výkon práva zo strany žalobcu za obchádzanie zákona, rozpor so zásadami poctivého obchodného styku a zneužitie zmluvnej pozície. Konkurenčná doložka je upravená kogentným ustanovením § 672a ods. 1 Obchodného zákonníka (znenie ku dňu 30.11.2005): „V zmluve možno písomne dohodnúť, že obchodný zástupca nesmie najdlhšie dva roky po skončení zmluvy na určenom území alebo voči určenému okruhu zákazníkov na tomto území vykonávať na vlastný alebo cudzí účet činnosť, ktorá bola predmetom obchodného zastúpenia, alebo inú činnosť, ktorá by mala súťažnú povahu voči podnikaniu zastúpeného.“ Konkurenčná doložka bola Zmluvou o poskytovaní služieb, uzavretou medzi stranami sporu ako zmluvnými stranami dňa 30.11.2005 dohodnutá nasledovne: „Poskytovateľ sa zaväzuje, že nebude po dobu platnosti tejto zmluvy ako aj po dobu troch rokov od jej skončenia vykonávať vo vlastnom mene, ani ako štatutár, spoločník či zamestnanec pre tretie osoby činnosť: zasielateľstvo, medzinárodnú a vnútroštátnu prepravu, sprostredkovanie dopravy, špedíciu Pri porušení tejto povinnosti zaplatí poskytovateľ zmluvnú pokutu vo výške 1.000.000,- SK.“ Porovnaním znenia ustanovenia § 672a Obchodného zákonníka a konkurenčnej doložky dohodnutej v zmluve sa dá zistiť, že v dohodnutej konkurenčnej doložke chýba vymedzenie územia, na ktoré sa konkurenčná doložka vzťahuje, v dohodnutej konkurenčnej doložke chýba uvedenie okruhu osôb zákazníkov na tomto území, na ktorý sa konkurenčná doložka vzťahuje, časové vymedzenie dohodnutej konkurenčnej doložky prekračuje zákonný časový rámec (dohodnuté 3 roky proti zákonným 2 rokom), táto je formulovaná bez primeraného kompenzačného plnenia (odškodného). Žalovaný je toho názoru, že pokiaľ konkurenčná doložka neobsahuje vymedzenie územia, na ktoré sa konkurenčná doložka vzťahuje, potom je potrebné túto konkurenčnú doložku považovať za neurčitú, nakoľko žalovanému z jej obsahu nie je známe, na území akej krajiny konkurenčnú činnosť nemôže vykonávať. Zo znenia Zmluvy o poskytovaní služieb pritom nevyplýva, žeby sa zákaz mal vzťahovať iba na územie Slovenskej republiky, a preto je možné predpokladať, že zákaz vyplývajúci z konkurenčnej doložky sa vzťahuje aj na zahraničie. Takto dohodnutá konkurenčná doložka je preto podľa názoru žalovaného neurčitá a príliš obmedzujúca vo vzťahu k právu žalovaného podnikat' a slobodne vykonávať svoje povolanie. „Odvolací súd má za to, že pokiaľ konkurenčná doložka neobsahuje jednu z podstatných náležitostí (v prejednávanej veci vymedzenie územia, na ktoré sa zákaz konkurenčnej činnosti vzťahuje) je neplatná absolútne, nielen relatívne v zmysle § 267 Obchodného zákonníka. Podstatným je totiž účel smernice, ktorá bola transponovaná do Obchodného zákonníka ustanovením § 672a Obchodného zákonníka, a tým je mimo iného zabezpečiť zvýšenú mieru ochrany obchodnému zástupcovi.“ (Rozsudok KS Košice, sp. zn.: 4Cob/52/2022 zo dňa 14.07.2022 a Rozsudok KS Trnava, sp. zn.: 32Cob/16/2022 zo dňa 20.12.2022). Zo znenia dohodnutej konkurenčnej doložky nevyplýva ani vymedzenie okruhu osôb na určitom území. Aj z tohto dôvodu žalovaný pokladá dojednanú konkurenčnú doložku za absolútne neplatnú podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Zároveň je potrebné zmieniť, že v zmysle dojednanej konkurenčnej doložky žalovaný nevie vo vzťahu k akým osobám nesmie vykonávať zakázanú činnosť. Takáto formulácia konkurenčnej doložky je príliš neurčitá a obmedzujúca, nakoľko v zmysle jej znenia žalovaný hypoteticky nesmie vykonávať zakázanú činnosť ani vo vzťahu k tým tretím osobám, ktoré nikdy neboli v žiadnom zmluvnom vzťahu so žalobcom a nie je týmto žiadnym spôsobom kompenzovaný. Rovnako je potrebné poukázať na skutočnosť, že dojednaná konkurenčná doložka zakazuje výkon zakázaných činností (na ktoré v tom čase ani žalovaný nemal podnikateľské oprávnenie) počas platnosti

ako aj po dobu 3 rokov od skončenia zmluvy medzi žalobcom a žalovaným. Avšak zákon pripúšťa maximálne 2 ročnú dobu zákazu od skončenia zmluvného vzťahu. Preto aj z tohto dôvodu žalovaný pokladá dojednanú konkurenčnú doložku za absolútne neplatnú podľa § 39 Občianskeho zákonníka. (Uznesenie NS SR, sp. zn.: 5Obdo/14/2017 zo dňa 27.02.2018). Keďže nárok žalobcu na zaplatenie zmluvnej pokuty je akcesorickým vzťahom voči hlavnému vzťahu, ktorý je podľa názoru žalovaného absolútne neplatný, potom je potrebné aj nárok žalobcu na zaplatenie zmluvnej pokuty považovať za neopodstatnený, resp. žalovaný spochybňuje, že tento nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty vôbec vznikol. Výška pokuty 33.193,92 eura je v hrubom nepomere k výške príjmov žalovaného: priemerný mesačný príjem v posledných rokoch: cca 1100 eur, priemerný príjem za rok 2024: len 608 eur mesačne, žiadne kompenzácie za obmedzenie podnikania, iní kolegovia žalovaného u žalobcu neboli sankcionovaní po odchode, hoci konali rovnako. Podľa § 265 Obchodného zákonníka výkon práva odporujúci zásadám poctivého obchodného styku nepožíva právnu ochranu. Navyše, podľa § 672a ods. 2 zákona má súd právo konkurenčnú doložku obmedziť alebo vyhlásiť za neplatnú, ak presahuje potrebnú mieru ochrany. Žalovaný poukazuje na neprimeranú výšku zmluvnej pokuty dohodnutej na sumu 1.000.000,- Sk. V tejto súvislosti žalovaný poukazuje na výšku dojednanej odmeny žalovaného za výkon jeho činnosti (viď Článok III. ods. 3.1 zmluvy) v sume 103,-Sk na hodinu. Výška zmluvnej pokuty už vtedy prevyšovala takmer 1.000-násobne výšku hodinovej odmeny žalovaného. Výška dojednanej zmluvnej pokuty je tak zjavne neprimeraná vo vzťahu k dojednanej odmene žalovaného a je doslova likvidačná. Z uvedeného dôvodu žalovaný navrhuje súdu, aby v prípade ak bude pokladať ustanovenie § 672a Obchodného zákonníka za platné, aby realizoval moderačné právo a výšku tejto pokuty znížil na úroveň zodpovedajúcu zárobku žalovaného pre žalobcu za obdobie kedy ešte spolupracovali. Žalovaný uvádza, že jeho odmena v poslednom období bola cca 1.100,00 eur, no v prvých rokoch po uzatvorení bola neporovnateľne nižšia, a preto aj výška pokuty v tom čase bola stanovená devastačne. Napokon žalobca ani nedodrжал ustanovenia zmluvy ohľadom odmeňovania, nakoľko žalovaný ani nebol platený podľa hodinovej sadzby, ale bol platený v rozsahu 25% z došlej provízie za jeden mesiac, nehovoriac o tom, že sa nefakturoval ani predmet činnosti zmluvy, ale „poradenstvo“. Žalovaný však primárne trvá na tom, že dojednaná konkurenčná doložka je absolútne neplatná, a preto by žalobcovi nemal vzniknúť žiaden nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty. Podľa § 672a ods. 2 Obchodného zákonníka (znenie ku dňu 30.11.2005): „V prípade pochybností môže súd konkurenčnú doložku, ktorá by obmedzovala obchodného zástupcu viac, ako vyžaduje potrebná miera ochrany zastúpeného, obmedziť alebo vyhlásiť za neplatnú.“ Zároveň žalovaný dopĺňa, že v Článku I. „Predmet zmluvy“ ods. 1 dohodnutý predmet zmluvy tak, že žalovaný bol povinný vykonávať pre žalobcu služby súvisiace so sprostredkovaním dopravy, zasielateľstvom a iné, pričom žalobca si bol dobre vedomý, že na tieto činnosti žalovaný v čase uzavretia zmluvy nemal žiadne oprávnenie, keďže tieto činnosti sú viazanými živnosťami, no žalovaný v čase uzavretia zmluvy podnikal iba v rozsahu voľných živností. Je teda zrejmé, že žalobca nemal so žalovaným uzatvárať zmluvu ako so živnostníkom podľa Obchodného zákonníka, ale mal uzavrieť pracovnú zmluvu. Pred uzavretím Zmluvy o poskytovaní služieb žalobca žalovanému sľuboval, že bude mať nároky ako zamestnanec a zmluvu uzatvára ako živnostník len pro forma, no následne sa ukázalo, že opak je pravdou, žalovaný nemal preplatenú ani stravu a ani dovolenku. Zmluva bola uzavretá v časovej a faktickej nerovnosti medzi zmluvnými stranami. Žalobca bol kapitálovo silný podnikateľ, zatiaľ čo žalovaný v roku 2005 ešte nepodnikal v danom odbore, bol v núdzi získať príjem, nechápal právne dôsledky konkurenčnej doložky. Cieľom žalobcu bolo obísť pracovné právo a zároveň si „poistiť“ postavenie dominantného zadávateľa voči zraniteľnému subdodávateľovi. Takéto konanie považuje žalovaný za nepoctivé, špekulatívne a nepoživajúce právnu ochranu. Nehovoriac o skutočnosti, že žalovaný sa mal pri uzatváraní tejto zmluvy vzdať svojich práv, s ktorými v tom čase ani nedisponoval ako napr. oprávnením na zasielateľstvo. Zmluva o poskytovaní služieb bola uzavretá dňa 30. 11. 2005. V čase jej uzavretia žalovaný nedisponoval živnostenským oprávnením na zasielateľskú činnosť, čím je sporný samotný predpoklad podnikateľskej zmluvy v zmysle Obchodného zákonníka. Žalovaný vykonával činnosť fakticky ako zamestnanec, hoci formálne „na živnosť“: pevná pracovná doba od 8:00 do 16:30, dochádzkový systém, povinnosť byť prítomný na pracovisku, absenciu nároku na dovolenku, stravné, náhrady, výhradne jeden odberateľ (žalobca). Tento stav napĺňa znaky závislej práce podľa § 1 Zákonníka práce. Zmluva tak obchádzala pracovnoprávne predpisy, čo má za následok absolútnu neplatnosť konkurenčnej doložky, ako aj celého právneho titulu zmluvnej pokuty. Aj podanie tejto žaloby žalovaný pokladá len za špekuláciu zo strany žalobcu ako znova zarobiť na ľuďoch, na ktorých už raz zarobil. Aj preto podanie tejto žaloby žalovaný pokladá za konanie, ktoré je v rozpore s poctivým obchodným stykom, a ktorý by z toho titulu nemal požívať právnu ochranu. Z uvedeného dôvodu žalovaný súdu navrhuje, aby žalobu zamietol a priznal mu nárok na náhradu trov konania.

4. Právny zástupca žalobcu vo svojom vyjadrení zo dňa 30.4.2025, okrem iného uviedol, že obrana žalovaného je nedôvodná a nelogická, pričom činnosť žalovaného nemá nič spoločné s obchodným zastúpením, a preto sa ani na predmetnú vec nemôžu vzťahovať ustanovenia Obchodného zákonníka o zmluve o obchodnom zastúpení. Podľa ust. § 652 ods. 1 Obchodného zákonníka, zmluvou o obchodnom zastúpení sa obchodný zástupca ako podnikateľ zaväzuje pre zastúpeného vyvíjať činnosť smerujúcu k uzatvoreniu určitého druhu zmlúv (ďalej len „obchody“) alebo dojednávať a uzatvárať obchody v mene zastúpeného a na jeho účet a zastúpený sa zaväzuje zaplatiť obchodnému zástupcovi províziu. Podľa ust. § 654 ods. 1 Obchodného zákonníka, predmetom záväzku obchodného zástupcu je vyhľadávanie záujemcov o uzavretie obchodov, ktoré sú vymedzené v zmluve. Na základe zmluvy o poskytovaní služieb zo dňa 30. 11. 2005, uzatvorenej medzi žalobcom (ako objednávateľom) a žalovaným (ako poskytovateľom) sa žalovaný v zmysle čl. I. bod. 1. zaviazal na obstaranie, resp. vypracovanie nevyhnutných podkladov pre zabezpečenie predmetu činnosti objednávateľa, t. j. hlavne vykonávanie konkrétnych úkonov pri objednávaní a zabezpečovaní sprostredkovania dopravy, zasielateľských služieb a iné nevyhnutné činnosti. Je teda zrejmé, že predmetom činnosti žalovaného nebolo vyhľadávanie záujemcov o uzavretie obchodov. Preto sa vcelku logicky na predmetnú vec nemôžu vzťahovať ustanovenia Obchodného zákonníka o zmluve o obchodnom zastúpení, ako sa toho domáha žalovaný. Pritom žalovaný ani netvrdí, že by vyhľadával nejakých záujemcov o uzavretie obchodov. Žalovaný predsa na základe zmluvy o poskytovaní služieb zo dňa 30. 11. 2005 vykonával administratívno-organizačnú činnosť ohľadom predmetu činnosti žalobcu, pričom určite nevyhľadával záujemcov o uzavretie obchodov. Zmluva o poskytovaní služieb zo dňa 30. 11. 2005, uzatvorená medzi žalobcom (ako objednávateľom) a žalovaným (ako poskytovateľom) má charakter nepomenovanej zmluvy v zmysle ust. § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka, pričom predmet záväzkov je jasne a zrozumiteľne určený. Podľa ust. § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka, účastníci môžu uzavrieť aj takú zmluvu, ktorá nie je upravená ako typ zmluvy. Ak však účastníci dostatočne neurčia predmet svojich záväzkov, zmluva nie je uzavretá. Takýmto jasne a zrozumiteľne určeným záväzkom je aj záväzok žalovaného upravený v čl. IV. bod 4.3. tejto zmluvy, ktorým sa žalovaný zaviazal, že po dobu platnosti tejto zmluvy a aj po dobu troch rokov od jej skončenia, nebude vykonávať vo vlastnom mene, ani ako štatutár, spoločník či zamestnanec, pre tretie osoby, túto činnosť: zasielateľstvo, medzinárodnú a vnútroštátnu prepravu, sprostredkovanie dopravy, špedíciu. Súčasťou čl. IV. bod 4.3. tejto zmluvy je aj dohoda o zmluvnej pokute v sume 1 000 000 Sk, t. j. 33 193,92 eura, a to práve pre prípad porušenia tohto záväzku. Žalobou je uplatnený nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty pre porušenie záväzku. Podľa ust. § 544 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda. Podľa ust. § 544 ods. 2 Občianskeho zákonníka, zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia. Podľa ust. § 545 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ak z dohody nevyplýva niečo iné, nie je dlžník povinný zmluvnú pokutu zaplatiť, ak porušenie povinnosti nezavinil. Žalobca nepochybne preukázal porušenie záväzku upraveného v čl. IV. bod 4.3. tejto zmluvy, a preto sa oprávnené domáha zaplatenia zmluvnej pokuty, ktorú žalovaný na seba dobrovoľne prevzal. Žalobca zvyrazňuje, že žalovaný nič ohľadom zmluvy nenamietal takmer 20 rokov, nemal žiadne výhrady a odrazu až v roku 2024 zistil, že niečo mu nevyhovuje a vedome porušil svoj záväzok krytý zmluvnou pokutou. Pre takýto prípad bol žalovaný uzročený so všetkými následkami a so zmluvnou pokutou, pričom s týmto súhlasil, keďže zmluvu dobrovoľne podpísal. Je zrejmé, že snahou žalovaného je iba vyhnúť sa následkom porušenia záväzku, a tým zaplateniu zmluvnej pokuty, s ktorou v zmluve vyjadril súhlas. Žalobca dáva do pozornosti, že na predmetnú vec sa nemôžu vzťahovať ustanovenia Obchodného zákonníka o zmluve o obchodnom zastúpení, pretože žalovaný nepôsobil ako obchodný zástupca a nevyhľadával záujemcov o uzavretie obchodov. Na predmetnú vec sa vzťahujú ustanovenia o zmluvnej pokute. Podľa ust. § 365 ods. 1 Obchodného zákonníka, dlžník je v omeškaní, ak nesplní riadne a včas svoj záväzok, a to až do doby poskytnutia riadneho plnenia alebo do doby, keď záväzok zanikne iným spôsobom. Podľa ust. § 397 Obchodného zákonníka, ak zákon neustanovuje pre jednotlivé práva inak, je premlčacia doba štyri roky. Žalobca popiera tvrdenia žalovaného uvedené v bode II., III. a IV. vyjadrenia, pretože sú nepravdivé a zavádzajúce, pretože žalovaný bol odmeňovaný v súlade so zmluvnou dohodou a počtom odpracovaných hodín, a teda žalobca dodržiaval všetko, na čom sa v zmluve dohodol so žalovaným. Nie je zrejmé, prečo žalovaný tvrdí, že zmluvu uzavrel v núdzi, pričom nepredkladá žiadne konkrétne tvrdenia a dôkazy k tomu, že by zmluvu neuzavrel slobodne a vážne. Žalobca nedával žalovanému žiadne sľuby, ako to tvrdí žalovaný, pričom je potom úplne nelogické jeho konanie, že plnil zmluvu 20 rokov. Žalovaný nevykonával závislú prácu, ale činnosť v zmysle zmluvy, ktorú uzavrel so žalobcom ako fyzická osoba - podnikateľ (živnostník). Ak by žalovaný nechcel vykonávať

činnosť v zmysle zmluvy, mohol tento zmluvný vzťah kedykoľvek ukončiť a vykonávať závislú prácu podľa svojho výberu v rámci trhu práce. Žalobca uvádza, že nie sú dané ani dôvody pre zníženie výšky zmluvnej pokuty, pretože žalovaný vedome porušil jasne a zrozumiteľne určený záväzok a žalobca má ročný obrat zhruba 9 mil. eur, čím je zrejmá vysoká hodnota zabezpečovaného záväzku. Žalobca na preukázanie tejto hodnoty predkladá výpis zo stránky finstat.sk.

5. Právny zástupca žalovaného vo svojom vyjadrení zo dňa 12.5.2025, okrem iného uviedol, že žalovaný nesúhlasí so skutočnosťami, ktoré žalobca uvádza vo svojom vyjadrení, a to aj s poukazom na skôr uvedené skutočnosti. Žalobca uvádza zavádzajúce tvrdenia týkajúce sa toho, že činnosťou žalovaného nebolo vyhľadávanie záujemcov o uzavretie obchodov, no vyhľadávanie nových klientov bolo jednou z jeho základných povinností! V internom programe ETSM je takýchto nových klientov uvedených veľa. Za cca 20 rokov kontaktovania to bolo rádovo v tisícoch nových záujemcov. Z uvedeného je zrejmé, že uplatnenie Obchodného zákonníka v tomto prípade je tu na mieste a odkazuje na neho aj samotná zmluva. Rovnako aj tvrdenie žalobcu, že mal byť žalovaný údajne uzročený so zmluvnou pokutou nie sú celkom namieste, keďže nepodpísaním takejto zmluvy by žalovaný prišiel o prácu. A v neposlednom rade úpravu takto formulovanej neprimeranej sumy v zmluve nemohol žalovaný žiadnym spôsobom ovplyvniť. K vecnej povahe zmluvy žalovaný zotrváva na tom, že Zmluva o poskytovaní služieb z 30.11.2005, hoci nepomenovaná, svojou povahou zodpovedá zmluve o obchodnom zastúpení, keďže žalovaný pre žalobcu vykonával činnosti smerujúce k zabezpečeniu a sprostredkovaniu obchodov – typické činnosti obchodného zástupcu. Zmluvne dohodnutý zákaz činnosti je absolútne neplatný podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Chýba totiž vymedzenie územia a okruhu zákazníkov, prekračuje zákonom stanovenú maximálnu dĺžku 2 rokov, nie je dohodnutá žiadna primeraná kompenzácia a jej cieľom je zjavne zastrašovanie. Tento záver potvrdzuje relevantná judikatúra: KS Košice, sp. zn. 4Cob/52/2022, KS Trnava, sp. zn. 32Cob/16/2022, NS SR, sp. zn. 5Obdo/14/2017. Aj keby súd prijal názor, že nejde o obchodné zastúpenie (ako tvrdí žalobca), konkurenčná doložka musí byť určitá, primeraná a nie v rozpore s dobrými mravmi, inak je neplatná podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Jej neurčitosť (bez územia, zákazníkov) a neprimeranosť (3 roky bez kompenzácie) sú vážne vady. Žalovaný uvádza, že nemá informácie, aby okrem neho niekto z bývalých zamestnancov alebo zmluvných partnerov, ktorý skončili spoluprácu so žalobcom, aby museli platiť pokutu za porušenie zmluvy, a to napriek tomu, že sa zamestnali v iných špedičných spoločnostiach. Zmluvná pokuta je neprimeraná. Žalovanému hrozí likvidačná sankcia 33.193,92 eura pri príjme cca 600-1.100 eur/mes. Bola stanovená jednostranne bez kompenzácie. Je v hrubom nepomere k hodnotám v zmluvnom vzťahu. Súdny môžu podľa § 301 Obchodného zákonníka alebo § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka nepriznať ochranu právu vykonávanému v rozpore s poctivým obchodným stykom. Žalovaný preto navrhuje, ak by súd zmluvnú pokutu uznal, aby ju výrazne moderoval. Charakter činnosti žalovaného vykazuje znaky závislej práce podľa § 1 Zákonníka práce. Zmluva medzi stranami bola prostriedkom na obídienie pracovného práva, čo má za následok jej neplatnosť a tým aj neplatnosť konkurenčnej doložky.

6. Na pojednávaní konanom dňa 2.12.2025 právny zástupca žalobcu, okrem iného uviedol, že žalovaný nevykonával činnosť obchodného zástupcu, ale vykonával činnosť tak, ako je uvedené v zmluve, kde išlo o administratívno-organizačnú činnosť súvisiacu so zabezpečovaním podkladov a iných vecí. Žalovaný v žiadnom prípade aktívne nevyhľadával obchody a tieto ani neuzatváral, keďže v popise činnosti mal úplne niečo iné. Žalovaný túto dohodu dodržiaval cca 20 rokov, čo ho viedlo k jej porušeniu nevie ani samotný žalobca. Avšak žalovaný si bol po celý čas vedomý, k čomu sa zaviazal a aký následok môže očakávať v prípade porušenia tohto zmluvného dojednania.

7. Na pojednávaní konanom dňa 2.12.2025 právny zástupca žalovaného, okrem iného uviedol, že chce dať do pozornosti neplatnosť konkurenčnej doložky, preto poukazuje na jej neplatnosť a poukázal aj na dôvody tejto neplatnosti. Žalobca sa pri uzatváraní tejto zmluvy mal vzdať vopred práva na vykonávanie činnosti zasielateľstva, na ktorú nemal v tom čase ani oprávnenie. Podľa žalobcu vykonával žalovaný niečo iné, nejaké poradenské služby, tak prečo má mať pokutu za zasielateľstvo. Vopred sa mal vzdať nejakých práv, ktoré vtedy v tom čase ešte nemal. Sám žalobca poukázal na zneužitie tohto závislého postavenia žalovaného a obmedzenie práva pracovať, ktoré je v rozpore s dobrými mravmi. Je to absolútne obmedzenie. Pod takto formulovaný zákaz pod hrozbou pokuty spadá aj zákaz pracovať ako zamestnanec, nielen ako podnikateľ. Rovnako bolo poukázané aj na likvidačný charakter výšky pokuty a žalovaný poukázal, že vlastne neurobil nič zlé, nikoho nepoškodil. Žalobca ani netvrdí vznik

škody, žalovaný pokračuje v činnosti, ktorú robil 20 rokov a takto formulovanou zmluvnou pokutou, ktorú považuje za neplatnú vlastne mu právne obmedzil akokoľvek pracovať v odbore, v ktorom pracoval doteraz. Žaloba je postavená na zmluvnej pokute viazanej na konkurenčnú doložku, ktorá je v rozpore so zákonom, obchádza zákon a je absolútne neplatná. Ako žalovaný uvádzal počas celého konania, doložka neobsahuje žiadne územie, žiaden okruh zákazníkov, trvá tri roky, hoci zákon poukazoval na roky 2 a neobsahuje ani žiadne kompenzačné plnenie pre žalovaného. doložka. Zakazuje žalovanému dokonca vykonávať akúkoľvek činnosť pre kohokoľvek, či už ako podnikateľ, spoločník, konateľ, dokonca ako zamestnanec. Čiže absolútny zákaz bez akejkoľvek proporcionality. Takéto obmedzenie je priamo v rozpore s príslušnými ustanoveniami tak Obchodného, ako aj Občianskeho zákonníka a má to zjavne aj istú ústavnú hranicu, kde jednoducho cieľom tejto zmluvnej pokuty bolo akokoľvek znemožniť žalovanému, aby uvažoval po skončení práce pre žalobcu, aby pokračoval v takejto, resp. obdobnej práci kdekoľvek a pre kohokoľvek. Žalobca vedel, že žalovaný nemal oprávnenie na zasielateľstvo, napriek tomu ho 20 rokov nútil túto činnosť vykonávať a to je zásadná skutková okolnosť, ktorá presne odhaľuje povahu konania žalobcu. Žalovaný nikdy nemal živnostenské oprávnenie na zasielateľstvo a žalobca to od začiatku vedel. Preto nikdy nepožadoval, aby žalovaný mal túto živnosť, faktúry pre žalovaného boli celé roky vystavované na poradenstvo, alebo služby, čo bola jediná legálna forma a žalobca celé roky prijímal plnenie, hoci vedel, že činnosť žalovaného zodpovedala obsahu zasielateľstva a špedície. Teda žalobca dlhodobo využíval žalovaného na činnosť, na ktorú žalovaný právo nemal a dnes tvrdí, že mu ju zakázal robiť aj do budúcnosti pod hrozbou likvidačnej pokuty.

8. Na pojednávaní konanom dňa 2.12.2025 súd nariadil a vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov založených v spise, a to konkrétne Výpisu zo Živnostenského registra ohľadne žalovaného, Výpisu z Obchodného registra ohľadne žalobcu, Výpisu z Obchodného registra ohľadne spoločnosti APIS TRANS s.r.o., Predžalobnej výzvy zo dňa 30.9.2024, Vyjadrenia k predžalobnej výzve zo dňa 21.10.2024, Zmluvy o poskytovaní služieb zo dňa 30.11.2025, Vyjadrenia právneho zástupcu žalovaného zo dňa 3.4.2025 k žalobe, Vyjadrenia právneho zástupcu žalobcu zo dňa 30.4.2025, prehľadu hospodárskych výsledkov žalobcu, Vyjadrenia právneho zástupcu žalobcu zo dňa 12.5.2025, ako aj ďalšieho spisového materiálu a zistil tento skutkový stav:

9. Žalobca je podnikateľský subjekt, ktorý podniká, okrem iného, aj v oblasti zasielateľstva. Žalovaný je podnikateľský subjekt v zmysle priloženého výpisu zo živnostenského registra. Na základe Zmluvy o poskytovaní služieb zo dňa 30. 11. 2005, uzatvorenej medzi žalobcom (ako objednávateľom) a žalovaným (ako poskytovateľom) sa žalovaný v zmysle čl. I. bod. 1. zmluvy zaviazal na obstaranie, resp. vypracovanie nevyhnutných podkladov pre zabezpečenie predmetu činnosti objednávateľa, t. j. hlavne vykonávanie konkrétnych úkonov pri objednávaní a zabezpečovaní sprostredkovania dopravy, zasielateľských služieb a iné nevyhnutné činnosti. Predmetná zmluva bola v zmysle čl. IV. bod 4.2. tejto zmluvy uzatvorená odo dňa 1. 12. 2005 na dobu neurčitú. V zmysle čl. IV. bod 4.3. tejto zmluvy sa žalovaný zaviazal, že po dobu platnosti tejto zmluvy a aj po dobu troch rokov od jej skončenia, nebude vykonávať vo vlastnom mene, ani ako štatutár, spoločník, či zamestnanec, pre tretie osoby, túto činnosť: zasielateľstvo, medzinárodnú a vnútroštátnu prepravu, sprostredkovanie dopravy, špedíciu. Súčasťou čl. IV. bod 4.3. tejto zmluvy je aj dohoda o zmluvnej pokute v sume 1.000.000 Sk, t. j. 33.193,92 eura, pre prípad porušenia zákazu výkonu konkurenčnej činnosti. Žalobca v mesiaci september 2024 zistil, že žalovaný porušil čl. IV. bod 4.3. predmetnej zmluvy, pretože z obchodného registra vyplynulo, že žalovaný ako fyzická osoba dňa 19. 7. 2024 založil spoločnosť APIS TRANS s.r.o., IČO: 56 399 804, so sídlom v Bardejove, Ťačevská 604/9, v ktorej pôsobí ako jediný spoločník a konateľ, pričom cez túto spoločnosť podniká, okrem iného, aj v oblasti zasielateľstva. S poukazom na vyššie uvedené okolnosti je podľa žalobcu zrejmé, že žalovaný porušil zákaz výkonu konkurenčnej činnosti, ktorú v oblasti zasielateľstva vykonáva prostredníctvom spoločnosti APIS TRANS s.r.o., IČO: 56 399 804, so sídlom v Bardejove, Ťačevská 604/9, odo dňa 19. 7. 2024 až doteraz. Po takomto zistení žalobca zaslal žalovanému predžalobnú výzvu zo dňa 30. 9. 2024, v ktorej ho upozornil na porušenie zákazu výkonu konkurenčnej činnosti s poukazom na čl. IV. bod 4.3. predmetnej zmluvy, uplatnil si nárok na zmluvnú pokutu a vyzval ho na úhradu dohodnutej zmluvnej pokuty v sume 33.193,92 eura. Žalovaný na predžalobnú výzvu odpovedal listom zo dňa 21. 10. 2024 tak, že zmluvnú pokutu neuhradí a že konkurenčnú doložku považuje za neplatnú.

10. Podľa § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka, účastníci môžu uzavrieť aj takú zmluvu, ktorá nie je upravená ako typ zmluvy. Ak však účastníci dostatočne neurčia predmet svojich záväzkov, zmluva nie je uzavretá.

11. Podľa § 652 ods. 1 Obchodného zákonníka, zmluvou o obchodnom zastúpení sa obchodný zástupca ako podnikateľ zaväzuje pre zastúpeného vyvíjať činnosť smerujúcu k uzatvoreniu určitého druhu zmlúv (ďalej len „obchody“) alebo dojednávať a uzatvárať obchody v mene zastúpeného a na jeho účet a zastúpený sa zaväzuje zaplatiť obchodnému zástupcovi províziu.

12. Podľa § 672a ods. 1 Obchodného zákonníka, v zmluve možno písomne dohodnúť, že obchodný zástupca nesmie najdlhšie dva roky po skončení zmluvy na určenom území alebo voči určenému okruhu zákazníkov na tomto území vykonávať na vlastný alebo cudzí účet činnosť, ktorá bola predmetom obchodného zastúpenia, alebo inú činnosť, ktorá by mala súťažnú povahu voči podnikaniu zastúpeného.

13. Podľa § 672a ods. 2 Obchodného zákonníka, v prípade pochybností môže súd konkurenčnú doložku, ktorá by obmedzovala obchodného zástupcu viac, ako vyžaduje potrebná miera ochrany zastúpeného, obmedziť alebo vyhlásiť za neplatnú.

14. Podľa § 853 ods. 1 Občianskeho zákonníka, občianskoprávne vzťahy, pokiaľ nie sú osobitne upravené ani týmto ani iným zákonom, sa spravujú ustanoveniami tohto zákona, ktoré upravujú vzťahy obsahom aj účelom im najbližšie.

15. Podľa § 261 ods. ods. 9 Obchodného zákonníka, zmluvy medzi osobami uvedenými v odsekoch 1 a 2, ktoré nie sú upravené v hlave II tejto časti zákona, a sú upravené ako zmluvný typ v Občianskom zákonníku, spravujú sa príslušnými ustanoveniami o tomto zmluvnom type v Občianskom zákonníku a týmto zákonom.

16. Podľa § 1 ods. 2 Obchodného zákonníka, právne vzťahy uvedené v odseku 1 sa spravujú ustanoveniami tohto zákona. Ak niektoré otázky nemožno riešiť podľa týchto ustanovení, riešia sa podľa predpisov občianskeho práva. Ak ich nemožno riešiť ani podľa týchto predpisov, posúdia sa podľa obchodných zvyklostí, a ak ich niet, podľa zásad, na ktorých spočíva tento zákon.

17. Podľa § 544 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda.

SHAPE * MERGEFORMAT

18. Podľa § 544 ods. 2 Občianskeho zákonníka, Zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

19. Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že žalobca je podnikateľský subjekt, ktorý podniká, okrem iného, aj v oblasti zasielateľstva. Žalovaný je podnikateľský subjekt v zmysle priloženého výpisu zo živnostenského registra. Na základe Zmluvy o poskytovaní služieb zo dňa 30. 11. 2005, uzatvorenej medzi žalobcom (ako objednávateľom) a žalovaným (ako poskytovateľom) sa žalovaný v zmysle čl. I. bod. 1. zmluvy zaviazal na obstaranie, resp. vypracovanie nevyhnutných podkladov pre zabezpečenie predmetu činnosti objednávateľa, t.j. hlavne vykonávanie konkrétnych úkonov pri objednávaní a zabezpečovaní sprostredkovania dopravy, zasielateľských služieb a iné nevyhnutné činnosti. Predmetná zmluva bola v zmysle čl. IV. bod 4.2. tejto zmluvy uzatvorená odo dňa 1. 12. 2005 na dobu neurčitú. V zmysle čl. IV. bod 4.3. tejto zmluvy sa žalovaný zaviazal, že po dobu platnosti tejto zmluvy a aj po dobu troch rokov od jej skončenia, nebude vykonávať vo vlastnom mene, ani ako štatutár, spoločník, či zamestnanec, pre tretie osoby, túto činnosť: zasielateľstvo, medzinárodnú a vnútroštátnu prepravu, sprostredkovanie dopravy, špedíciu. Súčasťou čl. IV. bod 4.3. tejto zmluvy je aj dohoda o zmluvnej pokute v sume 1.000.000 Sk, t. j. 33.193,92 eura, pre prípad porušenia zákazu výkonu konkurenčnej činnosti. Žalobca v mesiaci september 2024 zistil, že žalovaný porušil čl. IV. bod 4.3. predmetnej zmluvy, pretože z obchodného registra vyplynulo, že žalovaný ako fyzická osoba dňa 19. 7. 2024 založil spoločnosť APIS TRANS s.r.o., IČO: 56 399 804, so sídlom v Bardejove, Ťačevská 604/9, v ktorej pôsobí ako jediný spoločník a konateľ, pričom cez túto spoločnosť podniká, okrem iného, aj v oblasti zasielateľstva. S poukazom na vyššie uvedené okolnosti je podľa žalobcu zrejmé, že žalovaný porušil zákaz výkonu konkurenčnej činnosti, ktorú v oblasti zasielateľstva vykonáva prostredníctvom spoločnosti APIS TRANS s.r.o., IČO: 56 399 804, so sídlom v Bardejove, Ťačevská 604/9, odo dňa 19. 7. 2024 až doteraz. Po takomto zistení žalobca zaslal žalovanému predžalobnú výzvu zo dňa 30. 9.

2024, v ktorej ho upozornil na porušenie zákazu výkonu konkurenčnej činnosti s poukazom na čl. IV. bod 4.3. predmetnej zmluvy, uplatnil si nárok na zmluvnú pokutu a vyzval ho na úhradu dohodnutej zmluvnej pokuty v sume 33.193,92 eura. Žalovaný na predžalobnú výzvu odpovedal listom zo dňa 21. 10. 2024 tak, že zmluvnú pokutu neuhradí a že konkurenčnú doložku považuje za neplatnú. Žalovaný žalobcovi uplatnenú zmluvnú pokutu doposiaľ neuhradil.

20. Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že žalovanému nevznikla povinnosť zaplatiť žalobcovi uplatnenú zmluvnú pokutu vo výške 33.193,92 eura. Žaloba žalobcu je tak neopodstatnená, a preto ju súd v celom rozsahu ako nedôvodnú zamietol.

21. Žaloba žalobcu je neopodstatnená hlavne z dôvodu, že dojednania o konkurenčnej doložke a zmluvnej pokute sú neplatné. Konajúci súd sa stotožnil s právnym názorom žalovaného, že žaloba žalobcu, resp. žalobou uplatnený nárok žalobcu na zapltenie zmluvnej pokuty je postavený na neplatnom dojednaní tzv. konkurenčnej doložky. Výkon práva na zapltenie žalobcom uplatnenej zmluvnej pokuty možno tiež považovať za obchádzanie zákona, rozpor so zásadami poctivého obchodného styku a zneužitie zmluvnej pozície. Konkurenčná doložka je upravená kogentným ustanovením § 672a ods. 1 Obchodného zákonníka. Konkurenčná doložka bola Zmluvou o poskytovaní služieb, uzavretou medzi stranami sporu ako zmluvnými stranami dňa 30.11.2005 dohodnutá nasledovne: „Poskytovateľ sa zaväzuje, že nebude po dobu platnosti tejto zmluvy ako aj po dobu troch rokov od jej skončenia vykonávať vo vlastnom mene, ani ako štatutár, spoločník či zamestnanec pre tretie osoby činnosť: zasielateľstvo, medzinárodnú a vnútroštátnu prepravu, sprostredkovanie dopravy, špedíciu. Pri porušení tejto povinnosti zaplatí poskytovateľ zmluvnú pokutu vo výške 1.000.000,- SK.“ Porovnaním znenia ustanovenia § 672a Obchodného zákonníka a konkurenčnej doložky dohodnutej v zmluve sa dá zistiť, že v dohodnutej konkurenčnej doložke chýba vymedzenie územia, na ktoré sa konkurenčná doložka vzťahuje, v dohodnutej konkurenčnej doložke chýba uvedenie okruhu osôb zákazníkov na tomto území, na ktorý sa konkurenčná doložka vzťahuje, časové vymedzenie dohodnutej konkurenčnej doložky prekračuje zákonný časový rámec (dohodnuté 3 roky proti zákonným 2 rokom), táto je formulovaná bez primeraného kompenzačného plnenia (odškodného). Pokiaľ konkurenčná doložka neobsahuje vymedzenie územia, na ktoré sa konkurenčná doložka vzťahuje, potom je potrebné túto konkurenčnú doložku považovať za neurčitú, nakoľko žalovanému z jej obsahu nie je známe, na území akej krajiny konkurenčnú činnosť nemôže vykonávať, resp. z jej obsahu by sa dalo vyvodiť, že sa vzťahuje na celý svet, čo je príliš obmedzujúce vo vzťahu k právu žalovaného podnikat' a slobodne vykonávať svoje povolanie. Ak konkurenčná doložka neobsahuje jednu z podstatných náležitostí – vymedzenie územia, na ktoré sa zákaz konkurencie činnosti vzťahuje - je absolútne neplatná. „Odvolací súd má za to, že pokiaľ konkurenčná doložka neobsahuje jednu z podstatných náležitostí (v prejednávanej veci vymedzenie územia, na ktoré sa zákaz konkurenčnej činnosti vzťahuje) je neplatná absolútne (pozri rozsudok KS Košice, sp. zn.: 4Cob/52/2022 zo dňa 14.07.2022 a rozsudok KS Trnava, sp. zn.: 32Cob/16/2022 zo dňa 20.12.2022). Dojednaná konkurenčná doložka je neplatná aj z toho dôvodu, že z jej znenia nevyplýva ani vymedzenie okruhu osôb na určitom území. Aj v tomto smere je formulácia konkurenčnej doložky príliš neurčitá a obmedzujúca, nakoľko v zmysle jej znenia žalovaný nesmie vykonávať zakázanú činnosť nielen vo vzťahu k osobám, ktoré boli v zmluvnom vzťahu k žalobcovi, ale aj vo vzťahu k tým tretím osobám, ktoré nikdy neboli v žiadnom zmluvnom vzťahu so žalobcom a nie je týmto žiadnym spôsobom kompenzovaný. Rovnako je potrebné poukázať na skutočnosť, že dojednaná konkurenčná doložka zakazuje výkon zakázaných činností (na ktoré v tom čase ani žalovaný nemal podnikateľské oprávnenie) počas platnosti, ako aj po dobu 3 rokov od skončenia zmluvy medzi žalobcom a žalovaným. Avšak zákon pripúšťa maximálne 2 ročnú dobu zákazu od skončenia zmluvného vzťahu. Preto aj z tohto dôvodu je dojednaná konkurenčná doložka absolútne neplatná podľa § 39 Občianskeho zákonníka (Uznesenie NS SR, sp. zn.: 5Obdo/14/2017 zo dňa 27.02.2018). Ak by aj konkurenčná doložka v danom konkrétnom prípade bola dojednaná platne (čo sa však nestalo), v súlade s ust. § 672a ods. 2 Obchodného zákonníka by ju súd vyhlásil za neplatnú, keďže by presahovala potrebnú mieru ochrany (výška pokuty 33.193,92 eura je v hrubom nepomere k výške príjmov žalovaného: priemerný mesačný príjem v posledných rokoch: cca 1100 eur, priemerný príjem za rok 2024: len 608 eur mesačne, žiadne kompenzácie za obmedzenie podnikania, iní kolegovia žalovaného u žalobcu neboli sankcionovaní po odchode, hoci konali rovnako).

22. Zmluva o poskytovaní služieb z 30.11.2005, uzatvorená medzi sporovými stranami, podľa jej obsahu zodpovedá zmluve o obchodnom zastúpení, keďže žalovaný pre žalobcu vykonával činnosti smerujúce k sprostredkovaniu a zabezpečeniu obchodov („Obstaranie, resp. vypracovanie nevyhnutných

podkladov pre zabezpečenie predmetu objednávateľa, t. j. hlavne vykonávanie konkrétnych úkonov pri objednávaní a zabezpečovaní sprostredkovania dopravy, zasielateľských služieb, podľa jeho pokynov ďalšie činnosti nevyhnutné na dosiahnutie účelu tejto zmluvy.“) – typické činnosti obchodného zástupcu. Ustanovenie § 672a Obchodného zákonníka je možné aplikovať na každú konkurenčnú doložku, nielen konkurenčnú doložku dojednanú v rámci obchodno-právneho vzťahu založeného zmluvou o obchodnom zastúpení, ale aj v rámci iného obchodnoprávneho vzťahu založeného inou zmluvou, a to s poukazom na ust. § 1 ods. 1 Obchodného zákonníka, v spojení s § 853 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

23. Na pojednávaní konanom dňa 2.12.2025 právny zástupca žalobcu, okrem iného uviedol, že žalovaný nevykonával činnosť obchodného zástupcu, ale vykonával činnosť tak, ako je uvedené v zmluve, kde išlo o administratívno-organizačnú činnosť súvisiacu so zabezpečovaním podkladov a iných vecí. Žalovaný v žiadnom prípade aktívne nevyhľadával obchody a tieto ani neuzatváral, keďže v popise činnosti mal úplne niečo iné. Takéto vyjadrenie právneho zástupcu žalobcu smeruje vlastne proti podstate žalobcom uplatneného nároku. Ak by žalovaný na základe predmetnej Zmluvy o poskytovaní služieb zo dňa 30.11.2005 vykonával len administratívno-organizačnú činnosť, tak táto skutočnosť by vylučovala možnosť platne dojsť konkurenčnú doložku, ktorou by sa zakazovalo vykonávať žalovanému činnosti, spočívajúce v zasielateľstve, medzinárodnej a vnútroštátnej preprave, sprostredkovaní dopravy a špedície a to by následne vylučovalo možnosť platne dojsť zmluvnú pokutu. Nebolo by predsa možné konkurenčnou doložkou platne dojsť zákaz určitých činností pre žalovaného, ktoré by zároveň neboli predmetom jeho zmluvného záväzku voči žalobcovi. Neprichádzalo by potom do úvahy ani platne dojsť zmluvnú pokutu za porušenie zákazu činností uvedených v takto dojednanej doložke, v ktorej zakázané činnosti by nekorešpondovali s činnosťou, ktorá je predmetom zmluvy, na základe ktorej vznikol zmluvný vzťah medzi sporovými stranami. Ak by predmetom činnosti žalovaného boli naozaj len administratívno-organizačnú činnosť, tak by právny vzťah medzi sporovými stranami bolo potrebné zrejme posúdiť ako pracovnoprávny vzťah, založený predmetnou Zmluvou o poskytnutí služieb zo dňa 30.11.2005, ktorú by bolo potom nutné posúdiť ako zastretý právny úkon-pracovná zmluva. Zmluva medzi stranami by tak bola prostriedkom na obídenie pracovného práva, čo by malo za následok jej neplatnosť a tým aj neplatnosť konkurenčnej doložky a v tej súvislosti aj dojednanej zmluvnej pokuty. K takýmto jednoznačným záverom by však mohol súd dospieť len ak by mu žalovaný poskytol viac skutkových tvrdení v tomto smere a navrhol vykonanie ďalších dôkazov na preukázanie takýchto tvrdení. Žalovaný v tejto súvislosti síce tiež tvrdil, že v Článku I. „Predmet zmluvy“ bol dohodnutý predmet zmluvy tak, že žalovaný bol povinný vykonávať pre žalobcu služby súvisiace so sprostredkovaním dopravy, zasielateľstvom a iné, pričom žalobca si bol dobre vedomý, že na tieto činnosti žalovaný v čase uzavretia zmluvy nemal žiadne oprávnenie, keďže tieto činnosti sú viazanými živnosťami, no žalovaný v čase uzavretia zmluvy podnikal iba v rozsahu voľných živností. Je teda zrejme, že žalobca nemal so žalovaným uzatvárať zmluvu ako so živnostníkom podľa Obchodného zákonníka, ale mal uzavrieť pracovnú zmluvu. Pred uzavretím Zmluvy o poskytovaní služieb žalobca žalovanému sľuboval, že bude mať nároky ako zamestnanec a zmluvu uzatvára ako živnostník len pro forma, no následne sa ukázalo, že opak je pravdou, žalovaný nemal preplatenú ani stravu a ani dovolenku. Zmluva bola uzavretá v časovej a faktickej nerovnosti medzi zmluvnými stranami. Žalobca bol kapitálovo silný podnikateľ, zatiaľ čo žalovaný v roku 2005 ešte nepodnikal v danom odbore, bol v núdzi získať príjem, nechápal právne dôsledky konkurenčnej doložky. Cieľom žalobcu bolo obísť pracovné právo a zároveň si „poistiť“ postavenie dominantného zadávateľa voči zraniteľnému subdodávateľovi. Pri uzatváraní tejto zmluvy sa mal žalobca vzdať svojich práv, s ktorými v tom čase ani nedisponoval ako napr. oprávnením na zasielateľstvo. Zmluva o poskytovaní služieb bola uzavretá dňa 30. 11. 2005. V čase jej uzavretia žalovaný nedisponoval živnostenským oprávnením na zasielateľskú činnosť, čím je sporný samotný predpoklad podnikateľskej zmluvy v zmysle Obchodného zákonníka. Žalovaný vykonával činnosť fakticky ako zamestnanec, hoci formálne „na živnosť“: pevná pracovná doba od 8:00 do 16:30, dochádzkový systém, povinnosť byť prítomný na pracovisku, absenciu nároku na dovolenku, stravné, náhrady, výhradne jeden odberateľ (žalobca). Tento stav napĺňa znaky závislej práce podľa § 1 Zákonníka práce. Zmluva tak obchádzala pracovnoprávne predpisy, čo má za následok absolútnu neplatnosť konkurenčnej doložky, ako aj celého právneho titulu zmluvnej pokuty. Na potvrdenia týchto tvrdení neboli zo strany žalovaného navrhnuté ďalšie potrebné dôkazy, a preto súd v tomto smere nevykonával ďalšie dokazovanie. Vykonanie dokazovania v tomto smere by bolo aj tak neehospodárne, keďže pre rozhodnutie o žalobcom uplatnenom nároku na zaplatenie zmluvnej pokuty bolo dostatočné to, že v Zmluve o poskytovaní služieb dojednanú konkurenčnú doložku posúdil súd ako neplatnú

a uplatnenú zmluvnú pokutu za nedôvodnú, keďže nemohlo dôjsť zo strany žalovaného k porušeniu neplatnej konkurenčnej doložky.

24. Na základe poskytnutých skutkových tvrdení zo strany sporových strán a následne vykonaných dôkazov navrhnutých sporovými stranami dospel súd k záveru, že medzi sporovými stranami bola dňa 30.11.2005 uzatvorená Zmluva o poskytovaní služieb, ktorá má náležitosti zmluvy o obchodnom zastúpení a v rámci tejto zmluvy bola neplatne dojednaná konkurenčná doložka. Zo strany žalovaného tak ani nemohlo dôjsť k porušeniu povinností z nej vyplývajúcich. Žalobcovi tak ani nemohol vzniknúť nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty.

25. Medzi sporovými stranami nebolo sporné čo bolo predmetom Zmluvy o poskytovaní služieb zo dňa 30.11.2005. Ten je jednoznačne, dostatočne určito upravený v Čl. I. predmetnej zmluvy (z uvedené článku zmluvy vyplýva, že žalovaný obstarával a vypracovával nevyhnutné podklady pre zabezpečenie predmetu činnosti objednávateľa /žalobcu/, žalobca teda prostredníctvom žalovaného vykonával svoju činnosť, svoj predmet činnosti, resp. žalovaný konal ako zástupca žalobcu, v jeho mene a na jeho účet pri realizovaní predmetu činnosti žalobcu). Žalovaný ani nepopiera, že by nevykonával činnosti vyplývajúce z Čl. I. zmluvy. V tejto súvislosti je medzi sporovými stranami sporne len právne posúdenie zmluvy ako takej, prípadne či činnosti uvedené v rámci predmetu zmluvy sú len nejakými administratívno-organizačnými činnosťami alebo či predmetná zmluva, uzatvorená medzi sporovými stranami, má podľa jej obsahu náležitosti (prvky) Zmluvy o obchodnom zastúpení, prípadne inej obdobnej zmluvy, prípadne činnosti uvedené v rámci predmetu zmluvy sú činnosťami typickými pre niektorú zo zmluvných strán zmluvy o obchodnom zastúpení alebo obdobnej zmluvy. Ako už bolo vyššie uvedené, v tomto smere sa jedná o právne posúdenie a nie o zisťovanie skutkového stavu, a preto súd z tohto dôvodu zamietol návrh právneho zástupcu žalobcu na vypočutie štatutárneho zástupcu žalobcu, ako aj návrh na vypočutie žalovaného. Ako vyplýva z vyššie uvedeného, predmetná zmluva, uzatvorená medzi sporovými stranami, má náležitosti zmluvy o obchodnom zastúpení, prípadne obdobnej zmluvy (napr. zmluvy o sprostredkovaní). Potvrdil to vlastne aj samotný žalobca, lebo ak by tomu tak nebolo, nebol žiadny rozumný dôvod pojať do zmluvy konkurenčnú doložku, ktorou mal snahu zakázať žalovanému také činnosti akými sú zasielateľstvo, medzinárodná a vnútroštátne preprava, sprostredkovanie dopravy a špedícia.

26. S poukazom na všetky vyššie uvedené skutočnosti súd žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol.

27. Podľa § 255 ods. 1 Zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

28. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd rozhodnutím, ktorým sa konanie končí.

29. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

30. O nároku na náhradu trov tohto konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP. Podľa pomeru úspechu žalovaného vo veci rozhodol súd o náhrade trov tohto konania tak, že priznal žalovanému voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, pričom uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť ich náhradu žalovanému s tým, že o výške tejto náhrady rozhodne podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie na Okresný súd Prešov v lehote 15 dní od jeho doručenia. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov

sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 CSP).

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozsudkom splnená v stanovenej lehote, možno sa jej plnenia domáhať návrhom na výkon exekúcie podľa osobitného právneho predpisu.